

"Mit hjerte altid vanker"

H. A. Brorson, Carl Nielsen (1914)

Forkortet udgave:

		1	2	3	4	1	2	3	4	
Vers 1	Mit hjerte altid vanker i Jesu føderum, did samles mine tanker i deres hovedsum; dér er min længsel hjemme, dér har min tro sin skat, jeg kan dig aldrig glemme, du søde julenat.	Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		G		C						
		Em		D						
		G	F	C	G					
		G	D	G						
Vers 2	Men ak! hvad skal jeg sige, når jeg vil tænke på, at Gud af Himmerige i stalden ligge må, at Himlens fryd og ære, det levende Guds Ord, skal så foragtet være på denne slemme jord!	Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		G		C						
		Em		D						
		G	F	C	G					
		G	D	G						
Vers 3	En spurv dog har sin rede og sikre hvilebo, en svale ej tør lede om nattely og ro, en løve véd sin hule, hvor den sin ro kan få; skal da min Gud sig skjule i andres stald og strå?	Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		G		C						
		Em		D						
		G	F	C	G					
		G	D	G						
Vers 4	Ak, kom! jeg vil oplukke mit hjerte, sjæl og sind med tusind længselssukke, kom, Jesus, dog herind! Det er ej fremmed bolig, du har den selv jo købt, så skal du blive trolig udi mit hjerte svøbt.	Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		Em	Bm	C	G					
		C	D	G						
		G		C						
		Em		D						
		G	F	C	G					
		G	D	G						

Hans Adolph Brorson skrev teksten i 1732, og Carl Nielsen skrev en ny melodi til sangen i 1914